

KI KICSODA

AZ EGYHÁZI KÖNYVTÁRAKBAN

Melyik könyvtárban dolgozol? Milyen számodra fontos jellemzőjét emelnéd ki?

A Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteményében dolgozom immár 36. éve. A számomra egyik legfontosabb jellemzője, ami egészen szubjektív: a péceli Ráday Kastély tözsomszedságában nőttem fel, gyermekkoromban az ablakomból a kastélyra és annak parkjára lehetett rálátni. Mindig szép volt, de különösen télen, amikor már nagy hó volt, s még mindig havazott, amit a kandeláberek megvilágítottak. Lelkészcsaládként sok barátunk, külföldi ismerősünk volt, vendégeinket rendszeren átvihettük (az akkor kórházként működő) szomszedságba, ahol az olvasóként használatos *báltermet* és főorvosi szobaként funkcionáló *könyvtártermet* megmutathattuk látogatóinknak. Tehát a Rádayak szellemisége korán belém ivódott.

Orosz Anna

Mióta dolgozol itt? Hogyan kerültél ide?

1984 őszén közvetlen érettségi után kerültem a Rádayba. Családunknak személyes kapcsolata volt Benda Kálmánnal, a gyűjtemény akkori igazgatójával, valamint Beliczay Angéla főkönyvtárossal. Így amikor otthon szóba került, hogy érettségi után azonnal munkába szeretnék állni, s könyvtárosként szeretnék elhelyezkedni, adott volt, hogy a szüleim egykori alma materének könyvtárába, a Rádayba jöjjenek.

Miért, hogyan lettél könyvtáros?

Ha most lennék fiatal, ugyanúgy nem tudnám, hogy hová kapjak, mint ahogy tizenévesen is nehéz volt eldönteni. Picilány korom óta

énekelek, tanultam zenét, így azon a területen is szóba kerülhetett volna az utam folytatása. De ugyanígy a reálterületen való elhelyezkedés is felmerülhetett volna, mivel mindig a matematika volt a legkedvesebb tantárgyam. Ezért amikor a középiskolában úgynevezett fakultációt kellett választanom, tanácsstalan voltam. A gimnáziumomban gyakorlati tárgyként a könyvtári ismereteket oktatták – tanácsatlanságomban ez kapóra jött, mert így legalább egy szakmá-

hoz is hozzájutottam.

Nem állt ez sem távol tőlem. Olyan családban nevelkedtem, ahol kora gyermekségünkől fogva bennünk volt a könyvek és olvasás szeretete. Szüleimnek, nagyszüleimnek több ezer kötetes könyvtára volt már abban az időben is, ami mostanra egyesítve közel tízezer kötetet számlál.

Ami szintén érdekes, hogy bár jártam könyvtárban, de könyvtárag csak felnőtt koromban lettem. Addig mindig megvolt otthon az a könyv, amit kellett-szerettem volna-vagy ajánlottak olvasni.

Miben áll a napi munkád? Milyen feladatokat látsz el? Milyen kihívásokat tartogat a munkád?

Ahogy írásom elején kezdtem, nehéz volt és lenne most is az érdeklődésemnek megfelelő munkát találni, ennek a furcsaságnak lett tanúja a Rádayban betöltött feladatköröm is. Bár könyvtári asszisztensként helyezkedtem el a Ráday Gyűjteményben, de nagyon hamar, egy bő év elteltével az intézmény irodájában találtam magam – eredetileg egy GYES-re menő

KI KICSODA

AZ EGYHÁZI KÖNYVTÁRAKBAN

kolléganőm helyettesítőjeként, amiről hamar kiderült, hogy ez nem rövidtávú változás. Így a kihívásokat nem a könyvtárosi feladatok adják, hanem a számok, a sok-sok törvényváltozás és leginkább a határidők betartása.

De nem szakadtam el teljesen a könyvtártól sem. Mindig nagyon szívesen segítettem ki az olvasószolgálatban, vagy ha jött valami extra feladat, akkor abban.

Milyen hobbid, szabadidős elfoglaltságaid vannak?

Talán ott kezdem, hogy szabadidőm nincs. De vannak ellopott pillanataim és megrövidített éjszakáim. Ekkor olvasok, (régén) ekkor kézimunkáztam, és (szintén régén) nagy levelezéseket folytattam. Nagyon fontos szerepet tölt be az életemben a gyülekezetem – ahol jelenleg szintén nem veszek olyan aktívan részt, ahogy az mindig is betöltötte az életem.

Majdnem mindenről múlt időben írtam, de hiszem, hogy mindezek lesznek még a jövőm részei.

S itt kell megemlítenem a zenét. Ha hangversenyre ritkábban jutok el, mint szeretnék, de az éneklés megmaradt. Jelenleg a Központi Református Kórusban énekelek. Vannak fellépéseink, vagy ahogy mi mondjuk, szolgálataink; a próbáink hetente egyszer vannak – ami testi-lelki feltöltődést jelent.

Mit jelent számodra az olvasás? Melyek a legfontosabb, meghatározó olvasmányélményeid?

Az olvasás mindenképp örömet és örömforrást jelent, de természetesen ismeretszerzést is – nyilván elsősorban az érdeklődésemnek megfelelően: pl. ha többet hallok egy zeneszerzőről vagy egy konkrét alkotásról, képes vagyok több kötetben utána olvasni, róla szóló életrajzokat kézbe venni. Utazásaimra készülve arról a vidékről, az adott ország írójától/íróitól olvasva készülök az útra.

Szépirodalom tekintetében nem kizárólagosan, de elsősorban magyar klasszikusokat olvasok. Magával ragadnak a fanyar-keserű humorral, időnként ön(magyar)íroniával megrajzolt képek, de még inkább az a gyönyörű magyar nyelvezet, amit használtak. Jókait sokan leteszik, kézbe sem veszik, mert „nem tudnak előrébb haladni” a 40-50 oldalas leírásain; de mindezt annyira szépségesen, gazdag szókinccsel adja elénk, hogy aki ráérez, valóban gyönyörködik benne.

Úgy gondolom, hogy talán illene valamilyen intellektuális olvasási szokásról is tanúságot tennem. De e tekintetben én csak egy átlagos olvasó vagyok.

Orosz Anna

Dunamelléki Református Egyházkerület

Ráday Könyvtára

ÚJDONSÁG

Pál Ferenc

Ami igazán számít : hogyan bánjunk jól magunkkal és másokkal?

Kulcslyuk Kiadó, Budapest, 2019.

Richard Rohr

Az egyetemes Krisztus : egy elfeledett valóság átalakító ereje

Ursus Libris, Budapest, 2019.